

Ποιμαντορική Εγκύκλιος του Σεβασμιωτάτου

Αγαπητοί μου πατέρες και αδελφοί,

Παιδιά μου εν Κυρίω αγαπημένα.

Κάθε πρωτοχρονιά αποτελεί, συγχρόνως, τέλος και αρχή. Κατά τη στιγμή που ένας κύκλος του χρόνου ολοκληρώνεται και ένας καινούργιος διανοίγεται ενώπιόν μας, έχουμε την ευκαιρία να πραγματοποιήσουμε έναν απολογισμό του παρελθόντος, αλλά και να ανανεώσουμε τις ελπίδες μας για το μέλλον.

Είναι γεγονός πως η χρονιά που πέρασε μας επεφύλαξε δοκιμασίες, οι οποίες προκάλεσαν πόνο και απόγνωση σε πλήθος συνανθρώπων μας, όπως και σε εμάς τους ίδιους. Είδαμε το φυσικό περιβάλλον της πατρίδας μας να υφίσταται σοβαρές καταστροφές από τις πυρκαγιές, περιουσίες συμπατριωτών μας να καταστρέφονται από τις πλημμύρες, νέους ανθρώπους να χάνουν την ζωή τους σε πολύνεκρα δυστυχήματα. Παρόμοιες είναι και οι ειδήσεις από κάθε άκρη της γης. Η φρίκη στα πεδία των μαχών αυξάνεται, το φυσικό περιβάλλον απειλείται, οι σχέσεις των ανθρώπων δοκιμάζονται από την μοναχικότητα και την σκληροκαρδία.

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι απογοητευτικές αυτές καταστάσεις πολιορκούν την ψυχή μας και οδηγούν εκατομμύρια ανθρώπων στην κατήφεια και την απαισιοδοξία. Όλοι μας αισθανόμαστε την ανάγκη να αφήσουμε πίσω μας όλα όσα μας ταλαιπωρούν και να ανοίξουμε μια νέα ολόλευκη σελίδα στη ζωή μας, γεμάτη ελπίδα και αποφασιστικότητα για ένα καλύτερο μέλλον. Το βράδυ της πρωτοχρονιάς, μετρήσαμε όλοι αντίστροφα τις τελευταίες στιγμές του περασμένου χρόνου, με την προσδοκία, το παλιό να παρέλθει και κάτι το καινούριο να γεννηθεί.

Ιδού, λοιπόν, ενώπιόν μας ο νέος χρόνος. Ιδού η πρώτη καινούρια και μεγάλη ευεργεσία που μας χαρίζει σήμερα ο Θεός. Ιδού η μεγάλη μας ευκαιρία να δώσουμε νέα ορμή στα όνειρά μας, να δυναμώσουμε την αποφασιστικότητά μας για κάτι καλύτερο, να μεταβάλλουμε την αέναη ροή του χρόνου, από διαδικασία φθοράς σε ευκαιρία εισόδου στην αιωνιότητα.

Ναι, αδελφοί μου. Κανείς δεν έχει την δυνατότητα να σταματήσει τον χρόνο. Ο καθένας όμως από μας μπορεί να του δώσει νόημα και να τον μεταβάλει σε καιρό διόρθωσης των λαθών, υπέρβασης των παθών και εκπλήρωσης του πόθου για μια ανώτερη και πληρέστερη ζωή. Πόθου τον οποίον φύτεψε ο Πλάστης και Θεός μας στην ανθρώπινη ψυχή από την αρχή της δημιουργίας μας. Η κάθε στιγμή του νέου έτους αποτελεί πρόσκληση ανανέωσης της ύπαρξής μας. Κάθε ημέρα και κάθε ώρα της νέας χρονιάς αποτελεί

ευκαιρία ένωσης με Εκείνον, ο Οποίος υπέστη την φθορά του χρόνου, όμως, όπως αναφέρει ο Απόστολος Παύλος στην προς Ρωμαίους επιστολή του, ο θάνατος δεν τον νίκησε, όπως δεν μπορεί να νικήσει εκείνους που ζουν ενωμένοι μαζί του.

Αυτή η βεβαιότητα της ζωής είναι σε θέση να μας γεμίσει με δύναμη και αισιοδοξία μπροστά στις όποιες δυσκολίες και στα όποια εμπόδια φέρει στο δρόμο μας η νέα χρονιά. Γνωρίζουμε πως η απληστία θα συνεχίσει να πληγώνει τον κόσμο μας, οι τεχνολογικές εξελίξεις θα συνεχίσουν να αμφισβητούν την αξία του ανθρωπίνου προσώπου, η μοναξιά και ο φόβος θα συνεχίσουν να κτυπούν την πόρτα εκατομμυρίων ανθρώπων σε ολόκληρο τον πλανήτη. Κάθε απειλή όμως θα προσφέρει και μια ευκαιρία ανανέωσης της εμπιστοσύνης μας προς τον Δημιουργό μας Θεό, αλλά και μία ευκαιρία προσωπικής ενδυνάμωσης προκειμένου να συμβάλουμε με ακεραιότητα και υπευθυνότητα, στο μέτρο των δυνάμεών μας, στην διαμόρφωση ενός καλύτερου κόσμου.

Ας ευχηθούμε, λοιπόν, στη νέα ολόλευκη σελίδα που ο χρόνος ανοίγει ενώπιόν μας σήμερα, μαζί με τις πρωτοχρονιάτικες ευχές, να γραφεί ως επικεφαλίδα η αποφασιστικότητα να μεταβληθούμε από αδιάφορους και παθητικούς αποδέκτες των εξελίξεων, σε δυναμικούς πρωταγωνιστές. Μέσα σε ένα κόσμο διχασμού και αβεβαιότητας, ας περπατήσουμε με σύνεση και σοφία Θεού, εκμεταλλευόμενοι την κάθε ημέρα. Ας μετατρέψουμε την πρώτη ημέρα του καινούριου χρόνου σε αφετηρία προσωπικής αναγέννησης, προκειμένου να φανούμε αντάξιοι της εμπιστοσύνης του Θεού, ο οποίος μας θέλει συνεργούς στο σχέδιό Του για την μεταμόρφωση της ζωής σε παράδεισο.

Ο παντοδύναμος Κύριος της αγάπης ας ευλογεί καθ' όλη την διάρκεια της νέας χρονιάς τις οικογένειές σας, την πατρίδα μας και τον κόσμο ολόκληρο.